

Náš region – Fauna a flóra

Pracovní tým:

Aneta Vyšohlíková, Aleš Vogl, Milan Walter,
Patrik Rakaš, Zdeněk Klimeš, Dušan Tejkl,
Lucie Rybářová, Eliška Gajdošíková

Památná lípa v Prostřední Lipce

Lípa srdčitá a lípa velkolistá

- Lípa malolistá, též lípa srdčitá (*Tilia cordata*) je statný strom z čeledi slézovitých. Lípa malolistá je statný opadavý listnatý strom s košatou, vysoko klenutou korunou, který dorůstá 30 a více metrů. Statný kmen je pokryt tenkou, tmavou a mělce podélně zvrásnělou kůrou. Pupeny jsou černohnědé, vejcovité. Listy jsou dlouze řapíkaté, nesouměrně srdčité a lysé. Vyskytuje se prakticky po celém území České republiky. Lípa je velmi užitečný strom. Vysazuje se pro dřevo, jako okrasný a stínící strom, jako medonosný strom nebo pro své květy, které jsou vysoce ceněné v lidovém léčitelství. Lípa je národní strom mnoha národů především slovanských. Symbol lipového listu či květu bývá častěji užit v numismatice i v heraldice u těchto národů. Lipové dřevo je měkké a lehké, dobře opracovatelné, vysoce ceněné řezbáři

Naše lípa

Dnešní míry:
Stáří: asi 310 let
Výška: 15m
Obvod kmene: 640 cm

Život lípy

Narodila jsem se někdy kolem roku 1700. Vyrostla jsem z malého semínka, které se uchytilo v blízkosti prašné polní cesty. V této době neměli lidé čas na sázení stromů. V celé zemi vládla velká chudoba a bída. Lidé pracovali těžce na okolních políčkách, aby si vydělali alespoň na suchý chléb.

Po celou dobu, když jsem rostla, jsem jihovýchodním směrem viděla na vzdáleném kopci klášter, ke kterému směřovaly kroky spousty poutníků z okolí.

V následujících letech jsem byla svědkem velkých požárů v okolí. Shořelo nedaleké městečko Králíky a hodně požárů bylo i v okolních lesích.

V roce 1765 projížděl v mém okolí císař Josef II., to už mi bylo asi 65 let.

Když mi bylo asi 70 let, vyhnula jsem se kácení lipových stromů v okolí. Lidé z o Králík z lipového dřeva vyráběli betlémové figurky, které cestovaly do celého světa.

V prostřední Lipce žije asi 486 obyvatel ve 107 domech. Ve vsi je hřbitovní kaple, škola, vrchnostenský dvůr, dva mlýny, vápencový lom a vápenka. Já se v klidu dožívám 150 let.

Po prašné polní cestě začaly jezdit vozy tažené koňmi. Byly plné stavebního materiálu, kamení, dřeva a kolejí. Na louce nade mnou vyrostla železnice a v roce 1873 projel první vlak. Provoz kolem mě poznamenal, ve středu mého kmene se vytvořila skulina, která se časem stále zvětšovala. Slavím asi 170 let.

Ve skulině mého kmene nacházeli úkryt nejen divoká zvířata, ale i různí lidé na cestách.

První světová válka se mně i Králíkům vyhnula, přesto v této válce padlo celkem 100 obyvatel Králík.

Kolem mě se začaly dít divné věci. Kolem mne lidé vybudovali cestu, která méně prášila a po ní začala jezdit plná nákladní auta a po železnici plné nákladní vozy. Lidé v mém okolí stavěli obranné opevnění. Opět se chystali na válku. Slavím asi 230 let.

Své 240. narozeniny prožívám ve válce. Na partyzány v okolí čekala německá vojska. Několik partyzánů se schovalo v mé skulině a vyšplhalo po větvích do koruny. Tím si zachránili život a německá vojska odjela pryč.

V dalších letech se mé okolí hodně změnilo, chvílemi jsem ještě slyšela němčinu, ale převládala čeština. Lidé se z vesnice stěhovali do města, malá políčka se měnila na velké lány, na kterých hospodařili lidé společně ve Státním statku.

Ve vysokém věku 290 let jsem zažila Sametovou revoluci. Velká pole se opět dělila na malá políčka. Teď žiji v klidné a útulné vesničce, ve které bydlí pouze 158 obyvatel.